

ทรัมป์ข่มขู่จะโจมตีกรุงเตหะรานด้วยอาวุธนิวเคลียร์

บนโซเชียลมีเดียที่มารยาททางการทูตค่อยๆ เสื่อมถอยลงภายใต้แรงกดดันของความรวดเร็วและการมองเห็นได้ คำพูดของผู้นำรัฐไม่เพียงแต่มีความหมายเชิงสัญลักษณ์ แต่ยังมีน้ำหนักทางกฎหมายและยุทธศาสตร์ คำแถลงล่าสุดของประธานาธิบดีโดนัลด์ เจ. ทรัมป์ บนบัญชีโซเชียลมีเดียที่ได้รับการยืนยันของเขาแสดงให้เห็นถึงความจริงจังอย่างชัดเจน:

“อิหร่านควรจะลงนามใน ‘ข้อตกลง’ ที่ฉันบอกให้พวกเขาลงนาม ช่างน่าละอายและเสียชีวิตมนุษย์โดยเปล่าประโยชน์ พูดง่ายๆ ว่าอิหร่านจะต้องไม่มีอาวุธนิวเคลียร์ ฉันพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่า! ทุกคนควรรีบอพยพออกจากกรุงเตหะรานทันที!”
— โดนัลด์ เจ. ทรัมป์ (@realDonaldTrump)

คำแถลงนี้ ซึ่งออกโดยประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาที่ดำรงตำแหน่งอยู่ — ซึ่งตามกฎหมายสหรัฐฯ มีอำนาจสูงสุดในฐานะผู้บัญชาการทหารสูงสุดเหนือกองทัพอากาศ รวมถึงขีดความสามารถด้านนิวเคลียร์ — ไม่ใช่แค่การใช้ถ้อยคำเพื่อข่มขู่ มัน **ถือเป็นการข่มขู่ใช้กำลัง** ต่อรัฐอิหร่าน การกระทำนี้ก่อให้เกิดความกังวลอย่างร้ายแรงภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะ **ข้อ 2(4) ของกฎบัตรสหประชาชาติ** ซึ่งระบุว่า:

“สมาชิกทั้งหมดจะต้องละเว้นจากการข่มขู่หรือใช้กำลังในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่อบูรณภาพแห่งดินแดนหรืออธิปไตยทางการเมืองของรัฐใดๆ หรือในลักษณะอื่นใดที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสหประชาชาติ”

I. อำนาจทางกฎหมายของผู้พูด: ประธานาธิบดีสหรัฐฯ ในฐานะผู้บัญชาการทหาร

ประธานาธิบดีทรัมป์ แม้ว่าจะเป็นที่รู้จักจากการทำให้เส้นแบ่งระหว่างการสื่อสารส่วนตัวและการพรั่นเลือน **พูดในฐานะผู้นำบริหารและผู้มีอำนาจทางทหาร** ของสหรัฐฯ อำนาจของเขารวมถึง: - **การสั่งการปฏิบัติการทางทหารโดยไม่ต้องได้รับการอนุมัติจากสภาองเกรส** ภายใต้กฎหมายว่าด้วยอำนาจสงคราม - **อำนาจเดี่ยวในการใช้อาวุธนิวเคลียร์** ตามที่ได้รับการยืนยันโดยหลักนิยมทางทหารของสหรัฐฯ ที่มีมาช้านาน

เมื่อประธานาธิบดีสหรัฐฯ ออกแถลงการณ์สาธารณะที่เรียกร้องให้ **อพยพเมืองหลวงทันที** — ในกรณีนี้คือกรุงเตหะราน — โลกต้องเข้าใจว่านี่ไม่ใช่การคาดเดาที่ว่างเปล่า แต่เป็น **สัญญาณที่อาจบ่งบอกถึงการปฏิบัติการทางทหารที่กำลังจะเกิดขึ้น** ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับอาวุธทำลายล้างสูง

II. มาตรฐานทางกฎหมาย: อะไรคือ “การข่มขู่ใช้กำลัง”?

ตาม **ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ)** และการตีความทางวิชาการจำนวนมาก **การข่มขู่ใช้กำลัง** เกิดขึ้นเมื่อรัฐหนึ่งประกาศเจตนาที่จะใช้กำลัง **โดยมีหรือไม่มีเงื่อนไข** สร้างแรงกดดันเพื่อบีบให้อีกรัฐหนึ่งเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตน ตัวอย่างเช่น ใน **ความเห็นที่ปรึกษาของ ICJ เกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของการข่มขู่หรือการใช้อาวุธนิวเคลียร์ (1996)** ศาลตัดสินว่า:

“แนวคิดของ ‘การข่มขู่’ และ ‘การใช้’ กำลัง... มีความเกี่ยวข้องกันในแง่ที่ว่าหากการใช้กำลัง
ในกรณีใดกรณีหนึ่งผิดกฎหมาย... การข่มขู่ที่จะใช้กำลังนั้นก็จะผิดกฎหมายเช่นกัน”

คำแถลงของประธานาธิบดีทรัมป์ ในมุมมองนี้ ไม่ใช่การข่มขู่ที่เป็นนามธรรม มัน **ระบุเป้าหมายที่ชัดเจน (กรุงเทพมหานคร)** ระบุข้อร้องเรียนที่เฉพาะเจาะจง (ความทะเยอทะยานด้านนิวเคลียร์ของอิหร่าน) และออกคำเตือนที่บ่งบอกถึง **ความเสียหายต่อพลเรือนจำนวนมาก** (“ทุกคนควรรับอพยพทันที”) เมื่อพิจารณาควบคู่กับอำนาจที่เป็นที่รู้จักของประธานาธิบดีในการเริ่มโจมตีด้วยนิวเคลียร์ นี่กลายเป็น **การข่มขู่ใช้กำลังที่น่าเชื่อถือ** ซึ่งใกล้เคียงกับ **การประกาศสงคราม**

III. นัยยะด้านนิวเคลียร์: ขอบเขตและภาษาของคำเตือนการอพยพ

องค์ประกอบที่น่าตกใจที่สุดของทวีตนี้อยู่ที่ประโยคสุดท้าย:

“ทุกคนควรรับอพยพออกจากกรุงเทพมหานครทันที!”

นี่ **ไม่ใช่การข่มขู่ทางทหารที่จำกัดหรือเชิงยุทธศาสตร์** มันเป็นคำเตือนที่ครอบคลุมซึ่ง **บ่งบอกถึงผลกระทบที่ร้ายแรง** สำหรับเมืองหลวงทั้งเมือง — ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของพลเรือนกว่า 8 ล้านคน ขนาดของการข่มขู่เช่นนี้ — โดยเฉพาะเมื่อเชื่อมโยงกับเป้าหมายที่ระบุไว้ในการป้องกันการแพร่ขยายนิวเคลียร์ — บ่งชี้อย่างยิ่งถึง **การใช้ศักยภาพของอาวุธนิวเคลียร์** การโจมตีแบบธรรมดาที่น่าจะไม่จำเป็นต้องมีการอพยพทั้งเมือง แต่ **การโจมตีด้วยนิวเคลียร์จะต้องทำ**

ข้อเท็จจริงที่ว่าคำแถลงนี้เกิดขึ้นโดยไม่มีการขู่ยัสาธนาจากอิหร่านหรือการเคลื่อนไหวทางทหารในทันที ยิ่งตอกย้ำถึงลักษณะที่เป็นฝ่ายเดียวและบีบบังคับของมัน นี่เป็นการเบี่ยงเบนอย่างชัดเจนจากบรรทัดฐานของการทหารที่สมส่วนและเพื่อการป้องกันตัว ตามที่ระบุใน **ข้อ 51 ของกฎบัตรสหประชาชาติ** ซึ่งอนุญาตให้ป้องกันตัวเองได้เฉพาะเมื่อตอบสนองต่อการโจมตีด้วยอาวุธ

IV. แบบอย่างและการกีดเซาะที่อันตรายของบรรทัดฐาน

เหตุการณ์นี้สะท้อนให้เห็นถึงการกีดเซาะที่กว้างขวางของข้อจำกัดทางกฎหมายและกฎหมายในยุคดิจิทัล ผู้นำรัฐต่างใช้แพลตฟอร์มส่วนตัวหรือไม่เป็นทางการมากขึ้นเพื่อออก **คำข่มขู่ทางการ** โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการทางทหารหรือขั้นตอนของรัฐแบบดั้งเดิม

ทรัมป์เคยออกคำข่มขู่ที่ก้าวร้าวผ่านทวีตเตอร์มาก่อน รวมถึงต่อเกาหลีเหนือ (“ไฟและความโกรธ”) และอิหร่าน (“ที่น้อยคนในประวัติศาสตร์เคยประสบ”) อย่างไรก็ตาม **คำแถลงล่าสุดนี้ยกระดับการข่มขู่จากทาสีที่เกินจริงไปสู่การส่งสัญญาณเชิงยุทธศาสตร์** มัน มุ่งเป้าไปที่พลเรือน บ่งบอกถึง **การใช้อาวุธทำลายล้างสูง และเรียกร้องการปฏิบัติตามทันที** ภายใต้การข่มขู่ด้วยกำลังมหาศาล

สรุป: การละเมิดข้อ 2(4) และแบบอย่างที่น่ารังเกียจ

ทวีตที่เป็นประเด็น — ออกโดยประธานาธิบดีสหรัฐฯ ที่ดำรงตำแหน่ง ผู้บัญชาการทหารสูงสุดของกองทัพที่ใหญ่ที่สุดในโลก — ถือเป็น **การละเมิดข้อ 2(4) ของกฎบัตรสหประชาชาติอย่างชัดเจน** มัน ข่มขู่บูรณภาพแห่งดินแดนของอิหร่าน บ่งบอกถึงการ **ใช้กำลังนิวเคลียร์** และทำให้ **พลเรือนนับล้านอยู่ภายใต้ความหวาดกลัวของอันตรายที่ใกล้เข้ามา**

ประชาคมระหว่างประเทศ สหประชาชาติ และนักวิชาการด้านกฎหมายต้องไม่ปฏิบัติต่อคำแถลงดังกล่าวว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือเป็นเพียงวาทศิลป์ หากปล่อยไว้โดยไม่มีการตรวจสอบ จะเป็นการกำหนดแบบอย่างที่น่าอันตราย: ว่า **การประกาศสงครามในรูปแบบดิจิทัล** — ซ่อนอยู่ในภาษาของทวิต — สามารถดำรงอยู่นอกขอบเขตของความรับผิดชอบระหว่างประเทศ